

وزارت آموزش و پرورش
جمهوری اسلامی ایران

Third National Conference on Professional Research in Psychology and Counseling

سومین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره

آموزش مجازی و راهکارهای بهبود آن

ساره جعفری و مهشید حقیقی

^۱ دانشجوی معلم آموزش ابتدایی، کارشناسی پیوسته دانشگاه فرهنگیان بندرعباس

آدرس پست الکترونیک SarehVAbnd@gmail.com

^۲ دانشجوی معلم کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان بندرعباس

آدرس پست الکترونیک mahshidhaghighi@gmail.com

چکیده

با توجه به تاریخچه معاصر آموزش، مشخص می شود که فراز و نشیب ها و تغییرات بر آموزش و یاددهی وارد شده که با گسترش و توسعه فناوری اطلاعات و بحران ها و مشکلات گوناگون، آموزش سنتی پاسخگو نیست و نیاز به آموزش مجازی و الکترونیکی روز به روز گسترش پیدا می کرد. برای گرد آوری داده ها و تکمیل اطلاعات از منابع کتابخانه ای و سایر مقالات و پژوهش ها کمک گرفته شده است. در این مقاله سعی شده با بررسی آموزش مجازی، و انواع و روش های آن، به بررسی و تحلیل معایب و مزایای آن بپردازیم، سپس با مطرح کردن اصول آموزش مجازی، راه کارهایی را برای بهبود و پیشرفت آموزش مجازی برای برطرف کردن نیازهای آموزشی دانش آموزان و دانشجویین مطرح کرده ایم. به امید روزی که معلمان و اساتید بزرگوار با به کارگیری و توجه به این اصول و راه کارها تاثیر بسیاری بر بهبود آموزش مجازی و پیشرفت فراگیران داشته باشند.

واژگان کلیدی: آموزش مجازی، آموزش الکترونیکی، بهبود تدریس، دانش آموزان، دانشجویان

مقدمه

در دنیایی که علم بشر نه هر صد سال، بلکه هر پنج سال، یک گسترش و جهش بسیار خیره کننده را شاهد است نمی توان با قالب های سنتی به استقبال دانش نو رفت، امروزه استفاده از تکنولوژی، جزو لاینفک زندگی اکثریت قریب به اتفاق جوامع بشری می باشد، مطمئنا این تکنولوژی که خود محصول گسترش دانش بشر بوده است نمی تواند در انتقال دانش سهیم نباشد (شعبانی و محمودی، ۱۳۹۸). امروزه استفاده از رایانه، زندگی بشر را در تمامی وجوه دگرگون ساخته است. مطالعات انجام شده در ارتباط با برنامه های توسعه ی اغلب کشورها، نشان دهنده ی محوری بودن نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در اینگونه برنامه هاست. فناوری اطلاعات و ارتباطات را می توان به عنوان ابزاری نیرومند و قوی برای ارتقای کیفیت و کارآیی آموزش مورد استفاده قرار داد، به گونه ای که شیوه های سنتی آموزش را دستخوش تغییر قرار دهد و دیگر نیازی به حضور فیزیکی در کلاس های درس نباشد (اصغر گیا، ۱۳۸۸). رواج آموزش الکترونیکی در نهادها با نظام های آموزشی علت های متفاوتی دارد، از مهم ترین علل گرایش به این نوع آموزش را می توان امکان دسترسی غیر حضوری داوطلبان به مطالب درسی، رفع محدودیت های زمانی - مکانی و مشکلات مربوط به حضور اجباری در دانشگاه، دسترسی به موقع و سریع به حجم بالایی از اطلاعات و دانش موجود، کاهش برخی هزینه های آموزشی، تسهیل آموزش و یادگیری مادام العمر، میسر نمودن کار و تحصیل توأمان برای افراد، امکان برقراری ارتباط با ادارات و منازل و آموزش طیف وسیعی از مخاطبان دانست (زمانی مدنی، ۱۳۹۰).

به هر حال در چنین وضعی، می بایست، بشر خود را با تغییرات سریع علم و دانش تطبیق دهد تا در گسترش مرزهای علمی اگر سهیم